

Forma f^{IV} per reductionem primam vel secundam ulterius deprimi nequit.

274. Quando forma ternaria habetur, cuius coëfficiens primus, atque formae adiunctae tertius, quantum fieri potest per methodos praecedentes sunt depressi: methodus sequens reductionem ulteriorem suppeditat.

Adhibendo signa eadem vt in art. 272, et ponendo $\alpha = 1$, $\alpha' = 0$, $\epsilon' = 1$, $\alpha'' = 0$, $\epsilon'' = 0$, $\gamma'' = 1$, i. e. adhibendo substitutionem

$$1, \epsilon, \gamma$$

$$0, 1, \gamma'$$

$$0, 0, 1$$

erit $m = a$, $m' = a' + 2b''\epsilon + a\epsilon^2$, $m'' = a'' + 2b\gamma' + 2b'\gamma + a\gamma\gamma + 2b''\gamma\gamma' + a'\gamma'\gamma'$, $n = b + a'\gamma' + b'\epsilon + b''(\gamma + \epsilon\gamma') + a\epsilon\gamma$, $n' = b' + a\gamma + b''\gamma'$, $n'' = b'' + a\epsilon^2$; praeterea $M'' = A''$, $N = B - A''\gamma'$, $N' = B' - N\epsilon - A''\gamma$. Per talem itaque substitutionem coëfficientes a , A'' , qui per reductiones praecedentes diminuti sunt, non mutantur; quamobrem negotium in eo versatur, vt per idoneam determinationem ipsorum ϵ , γ , γ' depressiones in coëfficientibus reliquis obtineantur. Ad hunc finem obseruamus primo, si fuerit $A'' = 0$, supponi posse, esse etiam $\alpha = 0$; si enim α non $= 0$, reductio prima adhuc semel applicabilis foret, quum cuius formae binariae determinantis 0 aequiualeat forma talis $(0, 0, h)$, siue cuius terminus primus $= 0$ (V. art. 215). Prorsus simili ratione supponere licet,

esse etiam $A'' = 0$, si fuerit $a = 0$, ita ut vel neuter numerorum a , A'' sit 0 vel uterque.

In casu priori manifestum est, ipsos ϵ , γ , γ' ita determinari posse, ut sine respectu signi n'' , N , N' resp. non sint maiores quam $\frac{1}{2}a$, $\frac{1}{2}A''$, $\frac{1}{2}A''$. Ita in exemplo primo art. praec. transibit forma postrema $\begin{pmatrix} 1, 257, 2 \\ 1, 0, 16 \end{pmatrix}$, cui adiuncta est $\begin{pmatrix} -513, -2, -1 \\ 1, -16, 32 \end{pmatrix}$, per substitutionem

$$\begin{array}{ccc} 1, & -16, & 16 \\ 0, & 1, & -1 \\ 0, & 0, & 1 \end{array}$$

in hanc $\begin{pmatrix} 1, 1, 1 \\ 0, 0, 0 \end{pmatrix} \dots f^{IV}$, cui adiuncta est $\begin{pmatrix} -1, -1, -1 \\ 0, 0, 0 \end{pmatrix}$.

In casu posteriori, ubi $a = A'' = 0$, adeoque etiam $b'' = 0$, erit $m = 0$, $m' = a'$, $m'' = a'' + 2b'\gamma' + 2b'\gamma + a'\gamma'\gamma'$, $n = b + a'\gamma' + b'\epsilon$, $n' = b'$, $n'' = 0$. Erit itaque $D = -a'b'b' = -m'n'n'$; perspicieturque facile, ϵ et γ' ita determinari posse, ut n fiat aequalis residuo absolute minimo ipsius b secundum modulum qui est divisor communis maximus ipsorum a' , b' , i. e. ut n fiat non maior quam semissis huius divisoris sine respectu signi, adeoque $n = 0$, quoties a' , b' inter se sunt primi. Ipsi ϵ , γ' in hunc modum determinatis, valor ipsius γ ita accipi poterit, ut m'' non sit maior quam b' sine respectu signi; hoc quidem impossibile esset

quando $b' = 0$; tunc vero foret $D = 0$, quem casum exclusimus. Ita fit pro forma postrema in ex. 2 art. praec. $n = -2 - \epsilon + 2\gamma'$, unde statuendo $\epsilon = -2$, $\gamma' = 0$, fit $n = 0$, porro $m'' = 2 - 2\gamma$, et ponendo $\gamma = 1$, $m'' = 0$. Habemus itaque substitutionem

$$\begin{array}{ccc} 1, & -2, & 1 \\ 0, & 1, & 0 \\ 0, & 0, & 1 \end{array}$$

per quam forma illa transit in $\begin{pmatrix} 0, & 2, & 0 \\ 0, & -1, & 0 \end{pmatrix} \dots f^v$.

275. Si habetur series formarum ternariarum aequivalentium f, f', f'', f''' . etc., atque transformationes cuiusvis harum formarum in sequentem: ex transformationibus formae f in f' , formaeque f' in f'' per art. 270 deducitur transformatio formae f in f'' ; ex hac atque transf. formae f'' in f''' sequitur transf. formae f in f''' etc., manifestoque hoc pacto transformatio formae f in quamcunque aliam seriei inueniri poterit. Et quum ex transformatione formae f in quamcunque aliam aequivalentem g deduci possit transformatio formae g in f (S'' ex S artt. 268, 269), hoc modo erui poterit transformatio cuiuslibet formae seriei f', f'' etc. in primam f . — Ita pro formis exempli primi art. praec. inveniuntur substitutiones

$$\begin{array}{ccc|ccc|ccc} 13, & 4, & 0 & 13, & 188, & -4 & 13, & -20, & 16 \\ 6, & 2, & -7 & 6, & 87, & -2 & 6, & -9, & 7 \\ -9, & -3, & 11 & -9, & -130, & 3 & -9, & 14, & -11 \end{array}$$